

Nicholas af Cusa og fremtiden for samarbejdet mellem USA og Rusland

Dennis Small Eirns

25. oktober 2025

Heldigvis for menneskeheden er det ikke de aktuelle begivenheder, der finder sted over uger og måneder, som bestemmer historien. Det er snarere historiens dynamiske forløb, der er formet af samfundets underliggende kulturelle og filosofiske synspunkter, der definerer forløbet af det, der normalt betragtes som »aktuelle begivenheder«. Lyndon LaRouche understregede ofte dette punkt og gjorde det til et centralt element i den efterretningsvirksomhed han oprettede, *Executive Intelligence Review*.

I forfatterens taksigelse i sin bog fra 1983, *There Are No Limits to Growth*, forklarede LaRouche sin tankegang:

“Nyhedstjenestens funktion adskilte sig mest markant fra de fleste førende nyhedsmagasiner på to punkter. Det redaktionelle standpunkt var det samme som det, der blev indtaget i det 15. århundrede, den gyldne renæssances humanisme; det standpunkt der var karakteriseret af Leibniz og, mere eller mindre effektivt, af Dr. Benjamin Franklin.

Tilgangsmetoden for aktuelle begivenheder har været at lægge vægt på dybtgående historiske studier af den politiske og intellektuelle historie for den generelle befolkning og de fraktioner, der eksisterer inden for hvert specialistområde.

... Almindelig daglig erfaring, selv over flere generationer, er ikke et kompetent sæt empiriske beviser, hvorfra man kan udlede de faktiske, dybere love for menneskelig adfærd. For at

forstå de aktuelle udviklinger i en verden, der i dag er domineret af europæisk kultur, er det mere eller mindre uundværligt at kende den interne historie for denne europæiske kultur over en periode på cirka 2.500 år.”

Det er ud fra dette synspunkt, at vi henleder læserens opmærksomhed på den dybere betydning af den tale, som pave Leo XIV holdt den 25. oktober for en skare på omkring 10.000 pilgrimme fra 93 lande, der var samlet på Peterspladsen i Vatikanstaten i anledning af jubilæumsaudiencen. Paven fokuserede sin tale på bidragene fra kardinal Nikolaus af Cusa i det 15. århundrede, »en kardinal, der stadig er lidet kendt i dag«, indrømmede paven. Han fremhævede Cusas centrale begreb om *sammenfaldet af modsætninger* og understregede dets enorme betydning for i dag.

Paven talte indtrængende om »en anden urolig tid, det 15. århundrede«, hvor »mange af hans [Cusas] samtidige levede i frygt, andre greb til våben og forberedte nye korstog«. Cusa »troede imidlertid på menneskeheden. Han forstod, at der er modsætninger, som skal holdes sammen«. Paven opfordrede: »Lad os blive et folk, hvor modsætninger bringes i enhed«; selvom det ikke eksisterer, må vi med Cusa »håbe på det, der endnu ikke ses«, en fremtid, der er menneskets værdighed værdig.

Pavens ord var vise og meget nødvendige. Men for fuldt ud at forstå den revolutionære karakter – og betydningen for menneskehedens overlevelse – af Cusas begreb om *modsætningers sammenfald*, er den seriøse læser og politiske aktivist nødt til at vende sig mod Lyndon LaRouches omfattende skrifter om emnet – for eksempel hans *For Today's Young Adults: Kepler & Cusa*, og til Schiller Instituttets igangværende arbejde under ledelse af Helga Zepp-LaRouche, der selv er en anerkendt Cusa-forsker. For eksempel forklarede Zepp-LaRouche i en artikel fra 25. april 2020, The LaRouche Legacy Foundation:

”Han [Cusa] udviklede en tankegang, som han var meget bevidst om, og han sagde: »Jeg siger nu noget, som intet menneske

nogensinde har tænkt før, og det var princippet om *coincidentia oppositorum*. Dette er idéen om, at det Ene har en højere værdi og større betydning end de Mange, og at det menneskelige sind altid kan overvinde modsætninger ved at udvikle et niveau af fornuft på et højere plan, som anviser en måde at løse problemer, der ikke var løselige på det lavere plan.”

En fremragende anvendelse af netop denne tankegang er LaRouche-bevægelsens mangeårige fremme af Berings Strædet-tunnelprojektet, som fysisk vil forbinde USA og Rusland og sætte begge nationer på en vej mod gensidigt fordelagtigt økonomisk og strategisk samarbejde i stedet for konfrontation. Den 22. oktober afholdt *EIR* en historisk international konference om netop dette emne.

I weekenden ankom Kremls særlige udsending, Kirill Dmitriev, til Miami for at mødes med sin amerikanske modpart, Steve Witkoff, for at forsøge at få fredsforhandlingerne mellem de to lande tilbage på sporet. Dmitriev gentog sin fulde støtte til at projektere Berings Strædet-projektet i interviews med de amerikanske toneangivende tv-netværk CNN og Fox News:

»Det er ikke kun at projektere; men når de politiske vanskeligheder er overvundet, tror vi, at der kan opstå et omfattende økonomisk samarbejde, og dette økonomiske samarbejde kan danne grundlag for et fredeligt forhold mellem Rusland og USA. Og vi har brug for det grundlag, fordi hele verdens sikkerhed afhænger af det.«

Nicholas af Cusa ville være enig og bifalde det.

Billede: offentlig domæne